

Investigation of Cultural Categories in the Arabic Translation of Jalal Al-e-Ahmad's Short Story, *Jashn-e Farkhondeh*, Based on Newmark's Theory

Zahra Hadavi Khalilabad ¹ | Ali Bashiri ^{2*}

1. Ph.D. Candidate in Arabic language, Faculty of Literature and Foreign language, University of Kashan, Isfahan, Iran. Email: zhadvi197@gmail.com
2. Corresponding Author, Assistant Professor in Arabic Language, Faculty of Literature and Foreign language, University of Kashan, Isfahan, Iran. Email: A.Bashiri@kashanu.ac.ir

Article Info

ABSTRACT

Article type:
Research Article

Article history:

Received: 04 January 2024

Received in revised form:

08 April 2024

Accepted: 17 April 2024

Keywords:

Translation criticism

Short story

Jashn-e Farkhondeh

Jalal Al-e-Ahmad

Newmark's theory.

Translating texts that include specific vocabulary, common expressions, and cultural or social issues from the source language presents numerous challenges. Consequently, these translations require the translator to engage deeply with similar texts and possess a comprehensive understanding of them. The translation of Jalal Al-e Ahmad's stories is not exempt from this challenge. This study will employ a descriptive-analytical approach to critique the Arabic translation of *Jashneh Farkhondeh*, one of the short stories in the collection "Five Stories" by Jalal Al-e Ahmad, using Newmark's Theory as a framework. The findings of this research are based on an analysis of comparable samples from Abd al-Wahhab Mahmud Allüb's translation, evaluated in the context of Newmark's Theory. The translator has employed suitable equivalents in translating various words, expressions, and cultural references. However, there are instances where he could have translated certain terms that lack direct one-to-one equivalents, such as slang and onomatopoeias, more effectively. Metaphors have been translated literally, in accordance with Newmark's recommendations for addressing this literary device. Newmark also advises explicating omitted verbs and other words to enhance clarity. Ellipsis is one of Jalal Aleh-Ahmad's signature techniques, and the translator has successfully preserved this feature in his translation; therefore, there is no indication that these ellipses have been explicated in his work.

Cite this article: Hadavi Khalilabad, Z., Bashiri, A. (2025). Investigation of Cultural Categories in the Arabic Translation of Jalal Al-e-Ahmad's Short Story, *Jashn-e Farkhondeh*, Based on Newmark's Theory. *Research in Comparative Literature*, 15 (1), 129-147.

© The Author(s).

DOI: 10.22126/jccl.2024.9941.2560

Publisher: Razi University

Extended Abstract

Introduction:

This study is dedicated to critiquing and analyzing the story from the book by Jalal Al-e-Ahmad. Jalal Al-e-Ahmad is a contemporary writer whose work primarily focuses on the life and culture of common people. Consequently, the language and expressions of everyday individuals, along with their cultural beliefs and the economic and political conditions of his time, are vividly reflected in his stories. This article examines the Arabic translation of this story through the lens of Newmark's theory.

Based on the existing literature, very few studies have been conducted on the critique of the Arabic translation of Jalal Al-e Ahmad's stories, particularly in relation to critical theories. While numerous studies have examined the cultural aspects and the methodologies necessary for translating these works according to Newmark's frameworks, there is a notable absence of literature addressing the critique and analysis of the cultural elements in the Arabic translation of the story *Jashneh Farkhondeh* through the lens of Newmark's theory.

First, it is important to note that translating Jalal Aleh-Ahmad's works presents challenges due to the unique characteristics of his prose. Consequently, translating his writings necessitates extensive reading and a profound understanding of the culture and language of the era in which the author lived. When a translation is evaluated through a critical theory, various aspects of that translation—such as omissions, errors, strengths, and weaknesses—are brought to light. Newmark's theory serves as a valuable framework for analyzing and critiquing cultural texts.

Jalal Aleh-Ahmad's stories can be regarded as cultural texts. Newmark defines culture as the way of life of a specific social group, utilizing a particular language as a tool. He argues that translating short stories is generally easier than translating poems, as the latter often contains literary devices such as metaphors and other figurative language.

He presents eighteen techniques for translating cultural texts, which include cultural equivalent, functional equivalent, descriptive equivalent, synonymy, calque (loan translation), shifts/transposition, modulation, recognized translation, translation label, compensation, componential analysis, reduction and expansion, paraphrase, couplets, notes, literal translation, and deletion.

Newmark asserts that colloquial words pose significant challenges in translation and recommends consulting the original writer or individuals familiar with those terms. If such individuals are not available, he suggests utilizing a bilingual or multilingual dictionary to obtain adequate information. According to Newmark, cultural words can be classified into five categories: ecology, material culture, social culture, organizations and customs, and gestures and habits. This research will analyze the translation of *Jashneh Farkhondeh* by Jalal Aleh-Ahmad, as translated by Mohamad Allüb. It will categorize samples from this translation into the aforementioned cultural word categories and critique them based on the techniques introduced by Newmark. The findings of this study will be presented through charts and figures. Among the cultural lexicon, the category of ecology encompasses elements of nature, including flora, fauna, mountains, and more. Material culture comprises food, clothing, housing, and

urban environments. The concepts of work and leisure, along with organizations, customs, and various activities and movements, also reside within the social, artistic, political, institutional, and religious dimensions of this theory. Additionally, gestures and movements during speech, such as head movements, are integral to these concepts.

In the translation of cultural terms related to ecology, Mohamad Allüb incorrectly translated the term for a pigeon's foot, which is feathery, as "Halghe." However, he accurately translated the song of the pigeon as "Hadil." In the realm of material culture, which encompasses food, clothing, housing, and urban environments, he employed several inaccurate equivalents. A variety of techniques is recommended for translating this section. Nonetheless, his correct translations of "Yaqe" and "Charqad" should also be recognized.

In the section discussing institutions, customs, activities, and similar topics, no references to political, institutional, or artistic elements were identified. The translation in the religious section is notably successful, likely due to the translator's familiarity with the religion, which arises from shared religious practices between the writer and the translator. The translation choices in this section were informed by the use of couplets and culturally equivalent techniques. Similarly, the translational choices in the gestures and movements section also appear to be accurate and appropriate.

In total, the story *Jashneh Farkhondeh* contains 32 cultural terms. Among Newmark's translation techniques, there are 15 instances of cultural equivalents, 4 instances of functional equivalents, and only 1 instance each of couplet and compensation. It is also noteworthy that there are 11 instances of incorrect equivalents in this translated text.

We can conclude that the use of colloquial language and expressions, along with references to the social, political, and cultural context of his time, makes translating Jalal Al-e Ahmad's works particularly challenging for translators. Among the techniques outlined in Newmark's theory, the cultural equivalent is the most frequently employed in Mohamad Allüb's translation. Additionally, among the categories of cultural words, material culture is the most prominent in this translation. The translator could have enhanced the translation by utilizing the couplet technique to identify more suitable equivalents. Furthermore, including a brief introduction or endnote for each story, along with its cultural and social context, could help mitigate many of the issues present in such translations.

بررسی مقولات فرهنگی در ترجمه عربی داستان کوتاه جشن فرخنده جلال آل احمد براساس نظریه نیومارک

زهرا هادوی خلیل آباد^۱ اعلی بشیری^{۲*}

۱. دانشجوی دکتری، گروه زبان و ادبیات عربی، دانشکده ادبیات و زبان خارجی، دانشگاه کاشان، اصفهان، ایران. رایانامه: zhadvi197@gmail.com

۲. نویسنده مسئول، استادیار، گروه زبان و ادبیات عربی، دانشکده ادبیات و زبان‌های خارجی، دانشگاه کاشان، اصفهان، ایران. رایانامه: A.Bashiri@kashanu.ac.ir

اطلاعات مقاله چکیده

ترجمه متونی که واژه‌ها، اصطلاحات عامیانه و مسائل فرهنگی، اجتماعی و... زبان مبدا را در خود جای داده است، نیازمند مطالعه فراوان و آگاهی مترجم است؛ زیرا ترجمه این متون با چالش‌هایی همراه است. با نقد ترجمه‌ها می‌توان برخی مشکلات ترجمه این متون را برطرف نمود. نظریه‌ای که در این جستار برای نقد مقولات فرهنگی در ترجمه به کار گرفته شده، نظریه نیومارک است. در این پژوهش با روش توصیفی- تحلیلی به نقد ترجمه عربی داستان کوتاه جشن فرخنده از مجموعه پنج داستان نوشتۀ جلال آل احمد براساس نظریه نیومارک پرداخته شده است. در این ترجمه از هجدۀ راهکار پیشنهادی نیومارک در ترجمه عناصر فرهنگی، معادل فرهنگی از بسامد بالایی برخوردار است و از مقولات فرهنگی معروف شده در نظریه مذکور، فرهنگ مادی، پیش‌ترین نمونه را در ترجمه یاد شده دارد. نکته قابل ذکر این است که مترجم در ترجمه بعضی عناصر فرهنگی، گاهی به نوشتن معادله‌ای اشتباه روی آورده است که در پژوهش پیش رو با توجه به نظریه نیومارک برای ترجمه بعضی از این عناصر، ترجمه‌هایی پیشنهاد شده است. نتایج با کمک جدول و نمودار نمایش داده شده است.

نوع مقاله: مقاله پژوهشی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۹/۱۴

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۰۱/۲۰

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۱/۲۹

واژه‌های کلیدی:

داستان کوتاه،
جلال آل احمد،
نظریه نیومارک،
مقولات فرهنگی،
جشن فرخنده.

استناد: هادوی خلیل آباد، زهرا بشیری، علی (۱۴۰۴). بررسی مقولات فرهنگی در ترجمه عربی داستان کوتاه جشن فرخنده جلال آل احمد براساس نظریه نیومارک. کارشناسی ادبیات تطبیقی، ۱۵ (۱)، ۱۲۹-۱۴۷.

© نویسنده‌گان.

ناشر: دانشگاه رازی

DOI: 10.22126/jccl.2024.9941.2560

۱. پیشگفتار

۱-۱. تعریف موضوع

داستان کوتاه از سال‌های اولیه ۱۳۰۰ شمسی در ایران به طور جدی آغاز شد «نخستین داستان‌های کوتاه چند سال قبل از اولین رمان‌های اجتماعی منتشر می‌شوند. اصولاً سال‌های آغازین ۱۳۰۰ شمسی، سال‌های تعیین‌کننده‌ای در بروز تجلیات گوناگون ادبیات معاصر ایران است» (میر عابدینی، ۱۳۷۷: ۷۸). جلال آل‌احمد را می‌توان از نویسنده‌گان دوره سوم نرم‌معاصر دانست که ویژگی‌های فرهنگی در آثارش بر جسته است. پیتر نیومارک^۱ درباره ترجمه داستان کوتاه و ویژگی‌های آن می‌نویسد: «از دیدگاه مترجم از میان انواع ادبی، داستان کوتاه دومین نوعی است که ترجمه آن بسیار دشوار است، اما مترجم در این زمینه از قید و بندها و محدودیت‌های بارزی که در شعر وجود دارد – وزن و قافیه‌ها – رها است و تأثیرها و جلوه‌های آوایی اهمیت کم‌تری دارند» (نیومارک، ۱۳۷۲: ۲۱۹). ترجمه داستان‌های جلال آل‌احمد، نیازمند آشنایی مترجم با فرهنگ، واژه‌ها، تعبیر عامیانه مردم ایران و آگاهی وی از موضوعات اجتماعی، سیاسی و... به ویژه در دوران نویسنده است «آخرین خصلتی از آل‌احمد که در نشر او نیز انکاس یافته است رویکرد و توجه او به اجتماع، مردم، لایه‌های مختلف اجتماع و سنت‌ها است. در راستای همین رویکرد، آل‌احمد استفاده نسبتاً گسترده‌ای از اصطلاحات و تکه کلام‌های لایه‌های مختلف اجتماع می‌کند. و در نثر او می‌توان اصطلاحات رایج و متداول عموم مردم را به‌وفور دید» (شیخ‌رضایی، ۱۳۸۱: ۲۰۳). نیومارک در تعریف فرهنگ می‌نویسد: «من فرهنگ را به شیوه زندگی و مظاهر آن که خاص یک گروه اجتماعی است و از یک زبان خاص به عنوان ابزار بیان استفاده می‌کند تعریف می‌کنم» (نیومارک، ۱۳۹۰: ۱۲۰).

۱-۲. ضرورت، اهمیت و هدف

مفهوم‌های فرهنگی، یکی از چالش‌های ترجمه داستان‌های آل‌احمد است که ترجمه بعضی از این واژه‌ها و اصطلاحات باعث ایجاد تنگناهایی برای مترجم می‌شود. در این پژوهش با روش توصیفی- تحلیلی و جای‌گذاری نمونه‌های قابل تطبیق ترجمه عربی عبدالوهاب محمود علوب در داستان کوتاه «جشن فرخنده» از مجموعه «پنج داستان» نوشته جلال آل‌احمد با نظریه نیومارک به معرفی راهکارهای پیشنهادی در ترجمه مقولات فرهنگی و بررسی آن‌ها طبق نظریه مذکور در این ترجمه می‌پردازد. نتایج در این پژوهش با کمک نمودار و جدول نمایش داده شده است.

۳-۱. پرسش‌های پژوهش

- در تطبیق با الگوی نیومارک، مترجم چه راهکارهایی را برای ترجمه عناصر فرهنگی به کار برده است؟
- بر اساس نظریه نیومارک، کدام یک از مقولات فرهنگی در این ترجمه از بسامد بالایی برخوردار است؟

فرضیه‌های پژوهش نیز به شرح ذیل است:

- در ترجمه عبدالوهاب محمود علوب از داستان کوتاه جشن فرخنده نوشته جلال آلمحمد از راهکارهای نیومارک در ترجمه عناصر فرهنگی، معادل فرهنگی بیشترین کاربرد را داشته است؛
- از مقولات فرهنگی که نیومارک در نظریه خود معرفی کرده، فرهنگ مادی (موادغذایی، پوشاسک، مسکن و شهرها) در این ترجمه از بسامد بالایی برخوردار است؟

۴-۱. پیشینه پژوهش

بر اساس بررسی‌های انجام گرفته پیشینه پژوهش به این شرح است: رسولی، حجت و علیرضا رسول‌پور (۱۳۹۰) مقاله‌ای با عنوان «بررسی و نقد ترجمه عربی داستان‌های کوتاه جلال آلمحمد (نمونه موردی پستچی و گلستان چینی) که منتقلان در این پژوهش بیان نموده‌اند که گفتمان زبان مبدأ در ترجمه مشاهده نمی‌شود و مترجم به ترجمه تحت‌اللفظی روی آورده است. نویسنده‌گان معتقدند این ترجمه به طور کلی ترجمه‌ای موفق است.

روشنفکر، کبری و همکاران (۱۳۹۲) مقاله‌ای با عنوان «چالش‌های ترجمه‌پذیری عناصر فرهنگی در رمان *اللص والكلاب* نجيب محفوظ؛ مقایسه دو ترجمه با تکیه بر چارچوب نظری نیومارک» که نویسنده‌گان در این پژوهش با تطبیق نمونه‌های ترجمه مذکور با نظریه نیومارک به این نتیجه دست یافته‌اند که روش تلفیقی برای ترجمه عناصر فرهنگی این داستان بهتر است و ترجمه آقای رازانی را ترجمه برتر دانسته‌اند.

رحیمی خویگانی، محمد (۱۳۹۶) مقاله‌ای با عنوان «ترجمه عربی مقوله‌های فرهنگی داستان فارسی شکر است از محمدعلی جمالزاده بر اساس نظریه نیومارک» که نویسنده در این بررسی چگونگی انتقال عناصر فرهنگی داستان مذکور را در ترجمه بیان نموده است و به این نتیجه رسیده که مترجم، ترجمه‌ای مخاطب محور ارائه داده و در ترجمه آداب و رسوم و مفاهیم خاص عملکرد مناسبی نداشته است.

حیدری، زهره و همکاران (۱۳۹۷) در مقاله‌ای با عنوان «برابر نهادهای عنصر فرهنگی پوشانک در قرآن کریم طبق نظریه نیومارک» (مطالعه موردی پنج ترجمه فارسی قرآن کریم؛ آیتی پور، فولادوند، مجتبوی و مکارم شیرازی)» به بررسی روش‌های ترجمه عنصر پوشانک در ترجمة مترجمان یاد شده از آیات قرآن بر اساس نظریه نیومارک پرداخته‌اند که برآینداین پژوهش برآن است که مترجمان طریق تحت‌الفظی را پیش گرفته‌اند و برای ترجمه عناصر فرهنگی، شیوه انتقال، معادل فرهنگی و هم‌معنایی را برگزیده‌اند.

عزیزخانی، فاطمه (۱۳۹۷) در پایان‌نامه‌ای با عنوان «بررسی چالش‌های ترجمه عناصر فرهنگی در ترجمه رمان زفاف المدق اثر نجیب محفوظ بر اساس نظریه نیومارک» به بررسی عناصر فرهنگی نیومارک در ترجمه یاد شده می‌پردازد و معتقد است که در این ترجمه، عناصر فرهنگی ترجمه نادرست است و نوعی کاستی در این انتقال مشاهده می‌شود. در نهایت، پژوهشگر روش تلفیقی را موفق ترین روش در ترجمه رمان مذکور دانسته است.

ربیعی، مرضیه و همکاران (۱۳۹۸) مقاله «معادل‌یابی مقوله‌های فولکلور ایرانی: بررسی موردی ترجمه عربی نون و القلم جلال آل‌احمد» که در این پژوهش عناصر فرهنگی به دو بخش مادی و معنوی تقسیم شده است و فرایندهای ترجمه‌ای هر بخش به طور جداگانه بررسی و مشخص شده است.

رحیمی خویگانی، محمد (۱۳۹۸) مقاله «بررسی ترجمه کهن خطبه شقشیه – تصحیح عزیزالله جوینی - از منظر الگوی نقد ترجمه نیومارک (۱۹۸۸)» که با بررسی‌های انجام شده در این پژوهش مشخص شده، با وجود تحت‌الفظی بودن این ترجمه، مترجم به انتقال ساختارهای دستوری زبان مبدأ نپرداخته و تغییراتی در ترجمه وی مشاهده می‌شود.

قربانی مادوانی، زهره (۱۳۹۸) مقاله «بررسی ترجمه ماجده عنانی از «نون و القلم» جلال آل‌احمد بر اساس نظریه تعادل اصطلاحی بیکر» که نتیجه پژوهش تحت‌الفظی بودن ترجمه اصطلاحات و تغییر صورت متن اصلی را در ترجمه مشخص نموده است.

اسماعیلی، سجاد و علی‌اصغرشہبازی (۱۴۰۱) مقاله‌ای با عنوان «بررسی ترجمه عربی عناصر فرهنگی داستان مدیر مدرسه با تکیه بر نظریه نیومارک» که نویسنده‌گان در این پژوهش با توجه به چالش‌های ترجمه آثار جلال آل‌احمد و تطبیق ترجمه داستان مدیر مدرسه با نظریه نیومارک، این نکته را بیان داشته‌اند که مترجم بیشتر از معادل کارکردی و شرح مفهوم عناصر فرهنگی برای نزدیک تر شدن اثر به زبان مقصد استفاده کرده است.

با توجه به پیشنهادهای یافت شده، به نقد ترجمه عربی داستان‌های جلال آل‌احمد به ویژه با نظریه‌های نقدی ترجمه کم‌تر پرداخته شده است. طبق بررسی‌های انجام گرفته، پژوهش‌های فراوانی بر اساس ترجمه مقولات فرهنگی و راهکارهای ترجمه این عناصر، مطابق با الگوی نیومارک نوشته شده؛ اما نقد و بررسی مقوله‌های فرهنگی در ترجمه عربی داستان جشن فرخنده بر اساس نظریه نیومارک پیشنهادی ندارد.

۱-۱. روش پژوهش و چارچوب نظری

جلال آل‌احمد در یکی از محله‌های قدیمی تهران به دنیا آمد. «نزول اجلالم به باغ و حش این عالم در سال ۱۳۰۲ بی‌اغراق، سرهفت تا دخترآمده‌ام که البته هیچ کدامشان کور نبودند. اما جز چهارتاشان زنده نمانده‌اند. دوتاشان در همان کودکی سر هفت‌خان آبله‌مرغان و اسهال مردنده و یکی دیگر در سی و پنج سالگی به سلطان رفت. کودکیم که در نوعی رفاه اشرافی روحانیت گذشت» (آل‌احمد، ۱۳۴۳: ۴۷). از آثار جلال آل‌احمد مجموعهٔ پنج داستان است که یکی از داستان‌های این مجموعه، «جشن فرخنده» نام دارد. این داستان به جشن هفده دی (۱۳۱۴ش) در دوران رضاشاه پهلوی اشاره دارد. پدر راوی داستان که روحانی سرشناسی در محله است، از طریق دعوت‌نامه‌ای به همراه همسرش به این جشن دعوت می‌شود. او برای گریز از این مشکل به مشورت با افرادی از جمله برادرش، رئیس کمیسری برای دریافت جواز سفر و یکی از صاحب‌منصبان که با دخترش به منزل‌شان آمده بود می‌پردازد. سرانجام صبح روز بعد، وقتی راوی داستان در اطاق پدرش را قفل می‌بیند به این نتیجه می‌رسد که او برای نرفتن به جشن، سفر رفته است. جلال آل‌احمد در این داستان علاوه بر موضوعات فرهنگی و اجتماعی موضوعات سیاسی، اقتصادی و... آن دوران را هم بیان می‌کند. این پژوهش با روش توصیفی- تحلیلی به نقد ترجمه عربی داستان مذکور بر اساس نظریه نیومارک پرداخته است که با مطالعه و کاربرد منابع کتابخانه‌ای به استخراج نمونه‌های قابل تطبیق داستان با نظریه پرداخته است و نتایج را با کمک جدول و نمودار نمایش می‌دهد.

۲. پردازش تحلیلی موضوع فرایندهای ترجمه

نیومارک، فرایندهایی را در ترجمه معرفی کرده است که بیشترین کاربرد را در ترجمه مقولات فرهنگی دارند و این فرایندها را بسته به عوامل بافتی می‌داند که این عوامل عبارتند از «هدف متن»،

انگیزه، رده فرهنگی، تخصصی و زبان خوانندگان، اهمیت مدلول مورد اشاره در زبان مبدأ، زمینه، تازگی واژه یا مدلول مورد اشاره و آینده مدلول مورد اشاره» (نیومارک، ۱۳۹۰: ۱۳۴). که در این بخش به این فرایندها اشاره شده است.

۱-۲. انتقال^۱

انتقال را وام‌گیری یا قرض‌گیری از زبان مبدأ نیز گویند. وقتی واژه‌ای مستقیم از زبان مبدأ بدون هیچ تغییری وارد زبان مقصد شود انتقال گویند.

۲-۲. بومی‌کردن^۲

در این فرایند نیز واژه‌های زبان مبدأ به زبان مقصد انتقال می‌یابد؛ با این تفاوت که واژه‌های انتقال یافته، شکل و تلفظ واژه‌های زبان مقصد را به خود می‌گیرد.

۲-۳. معادل فرهنگی^۳

نیومارک، ترجمة واژگان فرهنگی را ترجمة تقریبی می‌داند «زمانی که یک واژه فرهنگی از زبان مبدأ به واژه‌ای فرهنگی از زبان مقصد ترجمه می‌شود، در واقع یک ترجمة تقریبی است» (نیومارک، ۱۳۹۰: ۱۰۵).

۲-۴. معادل کارکردی^۴

نیومارک این فرآیند را که برای ترجمة واژه‌های فرهنگی به کار می‌رود، مستلزم به کار بردن یک واژه، مستقل از فرهنگ می‌داند که گاهی باید با یک واژه جدید خاص همراه شود. این فرآیند، واژه زبان مبدأ را خنثی یا عام می‌سازد و گاهی هم نکته یا جزئیاتی بدان اضافه می‌کند. وی این فرآیند را صحیح-ترین روش ترجمه می‌داند که به معنی زدودن مفهوم فرهنگی از واژه‌ای است که صبغه فرهنگی دارد و استفاده از این فرایند را زمانی می‌داند که واژه‌ای تخصصی از زبان مبدأ هیچ معادلی در زبان مقصد نداشته باشد (نیومارک، ۱۳۹۰: ۱۰۶).

۲-۵. معادل توصیفی^۵

1. Transference
2. Naturalization
3. Cultural Equivalent
4. Functional Equivalent
5. Descriptive Equivalent

نیومارک معتقد است که توصیف و کارکرد دو عنصر اساسی در ترجمه هستند؛ اما وی توصیف یک واژه را برابر کارکرد آن واژه ترجیح می‌دهد.

۶-۲. ترادف^۱

نزدیک‌ترین معادل در زبان مقصد برای واژه‌ای در زبان مبدأ ترادف است که استفاده از این فرایند زمانی است که معادل دقیقی برای واژه‌ای فرهنگی یافت نمی‌شود.

۷-۲. گرتهبرداری (ترجمه قرضی)^۲

در این نوع ترجمه، کلمات زبان مبدأ بدون توجه به جایگاه و معنی آن‌ها در جمله، ترجمه لفظ به لفظ می‌شوند که با این روش، دستور زبان مبدأ به زبان مقصد انتقال می‌یابد.

۸-۲. تغییرات یا جایگزینی‌ها^۳

در این روش، دستور زبان مبدأ برای رساندن مفهوم در متن مقصد زبان دچار تغییراتی می‌شود. «جایه جایی تغییری است که در مقوله صرفی یا نحوی صورت می‌گیرد. به تعبیر کتفورد، جایه جایی شامل «تغییرات» لایه‌های گوناگون دستوری می‌شود» (مکاریک، ۹۱: ۱۳۸۵).

۹-۲. دگرگونسازی (وارونهش)^۴

از جمله موارد دگرگونسازی می‌توان به بیان معلوم به جای مجھول، بیان عبارت دو بار منفی به عبارت مثبت و برعکس، یک جزء به جای یک کل، یک کل به جای جزء، بیان نتیجه به جای وسیله، بیان مکان به جای زمان، بیان زمان به جای مکان وغیره نام برد. وینی و داربیلت واژه «دگرگونسازی» را برای اشاره به «نوعی دگرگشت» از طریق تغییر در نقطه نظر، دیدگاه و غالباً تغییر در مقوله ذهنی ابداع کرده اند» (نیومارک، ۱۳۹۰: ۱۱۲).

۱۰-۲. ترجمه مورد قبول^۵

گاهی در متن اصلی واژه‌هایی مشاهده می‌شود که ممکن است با فرهنگ و ایدئولوژی زبان مقصد متفاوت باشد. مترجم برای ترجمه این نوع واژه‌ها ابتدا به ترجمه این واژه‌ها می‌پردازد سپس در پاورقی

1. Synonymy
2. Translation Through
3. Shift or Transpositions
4. Modulation
5. Recognized Translation

موافقت یا مخالفت خود را با این واژه بیان می‌کند. «عمولای باید برای هر واژه سازمانی از ترجمه رسمی یا ترجمه‌ای که مقبولیت عامه دارد، استفاده کرد اگر مناسب باشد، می‌توان آن را شرح داد و در شرح آن می‌توانید به طور غیرمستقیم عدم توافق خود را با ترجمه رسمی که از آن صورت گرفته است نشان دهید» (همان: ۱۱۴).

۱-۱۱. ترجمهٔ موقت^۱

در این فرایند برای یک واژه سازمانی ترجمهٔ تحت‌اللفظی در گیوه نوشته می‌شود سپس در وقت مناسب، معادل مناسبی برای آن یافت می‌شود.

۱-۱۲. جبران^۲

در واقع «این فرایند هنگامی صورت می‌گیرد که نارسايی معنایي یا نقص در جلوه‌های آوايی و استعاره‌ها و تأثير کاربردی بخشی از جمله در قسمتی دیگر از همان جمله یا در جملهٔ مجاور آن جبران گردد» (نيومارك، ۱۳۹۰: ۱۱۵).

۱-۱۳. تحلیل محتوا^۳

این روش، تفکیک یک واحد واژگانی به اجزای معنایی آن است که به دو یا چند جزء قابل تفکیک می‌شود.

۱-۱۴. کاهش و بسط^۴

کاهش و بسط فرایندی است که در هر ترجمه‌ای مشاهده می‌شود که در آن مترجم بنابر دستور زبان متن مقصد واژه یا عبارتی را به ترجمه می‌افزاید یا می‌کاهد.

۱-۱۵. دیگرنوشت^۵

«این فرایند، عبارت است از شرح و بسط یا توضیح بخشی از متن. این فرایند در متون بی‌نام در صورتی که ضعیف و نارسا نوشته شده باشند، یا معنای تلویحی داشته باشند و نکات مهمی حذف شده باشد مورد استفاده قرار می‌گیرد» (نيومارك، ۱۳۹۰: ۱۱۶).

1. Translation Label

2. Compensation

3. Componential Analysis

4. Reduction and Expansion

5. Paraphrase

۲-۱۶. فرایندهای دیگر

نیومارک فرایнд معادل گذاری و تطبیق را از وینی و داربلنه در این گروه جای داده است و معتقد است که فرایندهای کاربردی مفیدی نیستند (همانجا).

۲-۱۷. فرایندهای تلفیقی^۱

وقتی دو یا چند فرایند در ترجمة واژه‌ای کاربرد داشته باشد به آن فرایند تلفیقی گویند.

۲-۱۸. یادداشت‌ها، اضافات، توضیحات^۲

نیومارک در این باره می‌نویسد: «اطلاعات افزوده‌ای که مترجم به ترجمه‌اش اضافه کند معمولاً توضیحات فرهنگی (که تفاوت میان فرهنگ زبان مبدأ و مقصد را مشخص می‌کنند) یا فنی (مربوط به موضوع)، یا زبانی (استفاده خودسرانه از واژه‌ها برای توضیح مطلب) است و به مقتضیات خوانندگان ترجمه که با خوانندگان متن اصلی متفاوت هستند، بستگی دارد» (نیومارک، ۱۳۹۰: ۱۱۷).

۳. مقولات فرهنگی

آثار جلال آل احمد به دلیل رویکرد عامیانه وی در نویسنده‌گی، مقولات فرهنگی فراوانی دارد. نیومارک واژه‌های عامیانه را واژه‌های نایافتنی تلقی می‌کند. وی همچده نوع واژه نایافتنی را در متن مبدأ نام برد که برای ترجمه این نوع واژه‌ها می‌نویسد «مترجم در تحقیقاتش برای یافتن واژه‌های نایافتنی گهگاهی سعی می‌کند که با نویسنده متن اصلی مشورت کند، و اگر موفق به برقراری ارتباط نشود با متخصصین فی‌یا آگاهان و دانش آموختگان زبان مبدأ در آن حوزه – که حتی با هم اختلاف نظر داشته باشند – مشورت می‌کند» (نیومارک، ۱۳۹۰: ۲۳۰) و در ادامه استفاده از واژه‌نامه‌ها را توصیه می‌کند «ابتدا باید به واژه‌نامه‌های تخصصی و عمومی و دوزبانه مراجعه شود؛ چه جواب اصلی را به دست بدھند چه ندھند، سپس باید چند بار این جواب‌ها را به دقت در واژه‌نامه‌های تک‌زبانه مبدأ و مقصد بازبینی کرد تا معادل کاربردی آن مشخص گردد» (همانجا). از دیدگاه نیومارک مقولات فرهنگی به پنج دسته: بوم‌شناسی، فرهنگ مادی (مصنوعات)، فرهنگ اجتماعی کار و فراغت، نهادها و آداب و رسوم، فعالیت‌ها، جریانات، مفاهیم و اشارات و حرکات حین سخن گفتن و عادات تقسیم می‌شود که در این بخش با نمونه‌هایی از نثر آل احمد به آن‌ها اشاره شده است.

1. Couplet

2. Notes, Additions, Glosses

۱-۳. بوم‌شناسی^۱

در این مقوله طبیعت یک سرزمین مانند گیاهان، جانوران، دشت‌ها و کوه‌ها جای می‌گیرد. یکی از کفترها دور قوزک پاهاش هم پر داشت. چرخی و یک میزان. و آنقدر قشنگ راه می‌رفت و بقویقتو می‌کرد که نگو (آل احمد، ۱۳۷۱: ۲۶).

ترجمه: «كانت لإحدى الحمامات حلقة تحيط بكافلها، كانت جحيلة في طريقة مشيها وفي هديلها» (علوب، ۱۹۹۳: ۱۰۹).

مترجم در ترجمه جمله اول به جای پر دور قوزک پای کبوتر به حلقة دور قوزک اشاره کرده است که این ترجمه عربی اشتباه است. وی عبارت (چرخی و یک میزان) که از ویژگی‌های کبوتران به معنی (چرخ زننده و اندازه) است را در ترجمه حذف کرده است. مترجم با بررسی بیشتر در فرهنگ‌های زبان فارسی می‌توانست معنی این واژه که از واژه‌های عامیانه محسوب می‌شود، بررسی کند و روش تلفیقی را در ترجمه به کار برد.

در ادامه جمله، واژه بقویقتو اسم صوت یا نام آوا «لفظی است مرکب که معمولاً از صدای طبیعی گرفته می‌شود و بیانگر صدای‌ای از قبیل صوت خاص انسان یا حیوان، صوت خواندن و راندن جانوران و صوت به هم خوردن چیزی به چیزی است» (انوری و احمدی گیوی، ۱۳۹۰، ج ۱: ۷۷). در داستان‌های آل احمد نمونه‌های بسیاری از نام آواها مشاهده می‌شود که نیومارک این واژه‌ها را ابهام‌آمیزترین نوع واژه‌های نایافتنی می‌داند که معتقد است نیاز به تحقیق بیشتری از سوی مترجم دارد و در این باره می‌نویسد: «ابهام‌آمیزترین نوع واژه‌های نایافتنی اغلب کلمه‌های عامیانه تک سیلابی هستند که ممکن است کوتاه‌نوشته، کنایی یا نام آوا باشند» (نیومارک، ۱۳۹۰: ۲۲۲) که در این نمونه، مترجم در ترجمه صدای کبوتر به واژه هدلیل به معنی آواز کبوتر در زبان عربی (انیس و همکاران، ۱۳۸۶، ج ۲: ۲۰۸۳) اشاره کرده که معادل مناسبی است.

۲-۳. فرهنگ مادی (مصنوعات)^۲

از نظر نیومارک، فرهنگ مادی، مسائلی مانند موادغذایی، پوشاسک، مسکن، شهرها و وسایل نقلیه را در بر می‌گیرد.

۲-۱-۳. موادغذایی

دکان آشی سوت و کور بود و دیگر به بار نداشت. حالا دیگر فصل حلیم بود (آل احمد، ۱۳۷۱: ۳۱).

ترجمه: کان المسمط صامتاً يصفر و أوعيته فارغة، فهذا أوان البليلة على آية حال (علوب، ۱۹۹۳: ۱۱۶). مترجم در ترجمه دکان آشی از واژه المسمط؛ به معنای «جایی که در آن مو یا پرها را در آب جوش می‌کنند. فروشگاه کله و پاچه و سیرابی و غیره» (انیس و همکاران، ۱۳۹۶، ج ۱: ۹۶۰) نوشه که این ترجمه اشتباه است. برای ترجمه (مطعم الأحساء) پیشنهاد می‌شود. مترجم می‌توانست برای ترجمه مواد غذایی علاوه بر استفاده از فرهنگ لغات، به مطالعه درباره غذاهای فرهنگ متن مبدأ در متون غیر از فرهنگ لغات بپردازد تا معادل مناسبی برای فرهنگ متن مقصده را بدهد. نیومارک در این زمینه، مطالعه لیست غذا، کتاب‌های آشپزی، راهنمای تهیه غذا، بروشورهای توریستی و مجلات را پیشنهاد می‌کند (ر.ک: نیومارک، ۱۳۹۰: ۱۲۴). مترجم برای ترجمه «حلیم» در زبان عربی، معادل مناسبی یافته است.

وروی یک تکه نان یک قاشق فسنجان خالی ریخت که من بلعیدم و بلند شدیم (آل احمد، ۱۳۷۱: ۳۲).

ترجمه: ونتر لي ملعقة من اللحم على كسرة خبز فابتلعتها وغضنا (علوب، ۱۹۹۳: ۱۱۷). نویسنده با نوشنون واژه (فسنجان) نوع غذا را مشخص کرده است؛ اما مترجم واژه (اللحم) به معنای گوشت را نوشه که معادلی اشتباه را به کاربرده که برای رساندن معنی کلام کافی نیست. برای ترجمه، فرایند تلفیقی یعنی انتقال سپس توضیح در پاورقی درباره این غذا مثل مواد تشکیل دهنده آن، پیشنهاد می‌شود.

۳-۲-۲. پوشاش

پارسال توی همین تیمچه جلوی روی مردم یک پاسبان یخه عمومیم را گرفت که چرا کلاه له دار سرنگذشته و تا عبایش را پاره نکرد دست ازو برنداشت (آل احمد، ۱۳۷۱: ۳۲).

ترجمه: في العام الماضي وفي نفس هذه السوية أمسك شرطي بن hac عمی لأنه لم يكن يضع الباربة على رأسه، ولم يتركه حتى تزقت عباءته (علوب، ۱۹۹۳: ۱۱۸ و ۱۱۷).

مترجم واژه ابدال شده (یخه) در متن مبدأ را که همان (یقه) است را به خوبی تشخیص داده و ترجمه درستی ارائه نموده است. در واقع «گاهی طبق قواعد زبان‌شناسی پاره‌ای از حروف و واژه‌ها به خصوص آن‌ها که مخرج و اجاجگاهشان مجاور و نزدیک یکدیگر است به هم بدل می‌شوند. این عمل

را «ابدال» یا «تبديل» می‌گویند (فرشیدورد، ۱۳۸۲: ۵۷۲) که از ویژگی‌های زبان عامیانه است؛ اما وی در ترجمه کلاه لبه‌دار (الباریة) را به کار برد است. این واژه (البیریة) است که معنی «قلنسوو» او قبعة مستديرة لينة تُرتدى عادة بتشكيل زاوية من جانب واحد، نوع من القبعات» (مختار عمر و همکاران، ۲۰۰۸، ج ۱: ۲۶۹) کلاه لبه‌دار یا همان کلاه پهلوی را می‌رساند و واژه (الباریة) اشتباه است.

سرش را با یک چارقد قرمز بسته بود (آل‌احمد، ۱۳۷۱: ۳۵).

ترجمه: کانت تلف رأسها بطرحة حمراء داکنة (علوب، ۱۹۹۳: ۱۲۱).

مترجم در این نمونه، چارقد را طرحة به معنی «طیلسان، عبا، ردا. اخیراً به دستمالی که روی سر و کتف‌ها می‌اندازند گفته می‌شود» (انیس و همکاران، ۱۳۸۶، ج ۲: ۱۱۷۶) ترجمه کرده که معادل مناسبی محسوب می‌شود.

۳-۲-۳. مسکن و شهرها

رفتم توی درگاه و پاکت را دراز کردم (آل‌احمد، ۱۳۷۱: ۲۷).

ترجمه: دخلت الردهة مادا له يدی بالرسالة (علوب، ۱۹۹۳: ۱۱۱).

درگاه به معنی «آستانه در، آستان، حضرت. دروازه، باب. پیشگاه خانه، بزرگان. بارگاه، ایوان سلطنتی، کاخ شاهی» (معین، ۱۳۸۶، ج ۱: ۶۷۰) و الردهه در عبارت ترجمه شده به معنی «بزرگترین خانه که از آن بزرگ‌تر نیست. سالن، تالار، هال، دالان، راهرو وغیره» (انیس و همکاران، ۱۳۸۶، ج ۱: ۴۹۵) است که این ترجمه برای درگاه اشتباه است. برای ترجمه « بلاط، قصر الملک، باب، بوابة، عتبة، حضرة، مکان الاستقبال عند کبار القوم، مستند، أی مکان تقام فيه عبادة» (الدسوقی شتا، ۱۹۹۲، ج ۱: ۱۱۶۴) پیشنهاد می‌شود.

چلویی هیچ وقت اشتهای مرا تیز نمی‌کرد (آل‌احمد، ۱۳۷۱: ۳۱).

ترجمه: لم تكن محلات الشواء تثير شهيقي ابداً (علوب، ۱۹۹۳: ۱۱۶).

چلویی «چلوپزخانه» (انوری، ۱۳۸۲، ج ۳: ۲۳۷۶) یعنی محلی که در آن چلو پخته می‌شود و چلو «غذایی که از برنج با روغن یا کره پزند و با خورش خورند» (معین، ۱۳۸۶، ج ۱: ۵۶۸) است. مترجم در عبارت عربی برای ترجمه چلویی (محلات الشواء) را به کار برد که الشواء به معنی «طعام عرض للنار فنضج فصار مشوياً صالحًا للأكل» (مختار عمر و همکاران، ۲۰۰۸، ج ۲: ۱۲۵۲) است که این ترجمه صحیح نیست؛ زیرا الشواء اشاره به غذاهای بریان شده و کباب شده دارد نه برنج و خورش پخته شده که منظور متن

اصلی است. برای ترجمه در این عبارت «بائع الأرض المطبخ، طباخ الأرض» (الدسوقي شتا، ١٩٩٢، ج ١: ٩٢٩) پیشنهاد می‌شود.

مجموع نمونه‌های یافت شده بعد فرهنگ مادی در کل داستان جشن فرختنده با جای‌گذاری در نظریه نیومارک، ۱۹ نمونه است که در زمینه غذا ۵، پوشاك ۸ و مسکن و شهرها ۶ نمونه مشاهده می‌شود.

۳-۳. فرهنگ اجتماعی کار و فراغت^۱

در این زیرگروه می‌توان اسامی شغل‌ها و بازی‌های ملی را جای داد. «در این راستا به ندرت در ترجمه مشکل به وجود می‌آید؛ چون می‌توان این واژه‌ها را انتقال داد، یا آن که معادل تقریبی لفظ به لفظ دارند و یا حتی می‌توان از لحاظ کارکردی آن‌ها را توضیح داد» (نیومارک، ۱۳۹۰: ۱۲۶ و ۱۲۷). چایی را که بدم دیدم عموماً آنجاست و رئیس کمیسری هم هست و یک نفر دیگر. بازاری مانند (آل‌احمد، ۱۳۷۱: ۳۸).

ترجمه: حین عدد بالشای وجدت عمی معهمما و مأمور القسم أيضاً ومعه شخص آخر، کالسوق (علوب، ۱۹۹۳: ۱۹۹۳). (۱۲۵)

در این عبارت بازاری مانند یعنی شخصی که به نظر می‌رسد شغلی در بازار داشته باشد و عبارت عربی در ترجمه به معنی (مانند بازار) است که ترجمه صحیحی برای واژه مشخص شده نیست. برای ترجمه این واژه می‌توان از معادل (کالسوقی) یا (کشخص یعمل فی السوق) استفاده کرد. و من یادم افتاد که وقتی کلاس اول بودم چقدر از سروکول همین توب بالا رفته بودم و با شیرهای روی دوشش بازی کرده بودم و لای چرخ‌هایش قایم باشک کرده بودیم (آل‌احمد، ۱۳۷۱: ۳۵).

ترجمه: تذکرت اُنّي حین كُنْت بالصَّفِّ الْأَوَّل كُم صَعَدْت فوق هَذَا الْمَدْفَعِ ولعبت بالأسْوَد عَلَى جَنِيَّهِ، وَكُنَّا نَلْعَب الاستغماية وختيء بين عجلاته (علوب، ۱۹۹۳: ۱۹۹۳). (۱۲۱)

الاستغماية «لعبة شعبية يلعبها الأطفال، حيث يضع أحدهم غمامه على عينيه ويحاول إمساك باقي زملائه» (مختار عمر و همکاران، ۲۰۰۸، ج ۲: ۱۶۴۴) که معادل مترجم، اشتباه است و برای قایم باشک غمیضة «لعبة تعمض فيها عين الصبي فيختئ رفقاء، ثم يفتحهما و يجري للبحث عنهم» (همان: ۱۶۴۳) پیشنهاد می‌شود.

در نمونه‌های یادشده، ابتدا مترجم باید اطلاعاتی درباره معنی (بازاری مانند) و بازی (قایم باشک) و روش این بازی بداند تا بتواند معادل مناسبی برای هر واژه بیابد.

- ۳-۴. نهادها، آداب و رسوم، فعالیت‌ها، جریانات، مفاهیم
 ۱-۴-۳. سیاسی و اداری و هنری که در این دو زمینه نمونه‌ای یافت نشد.
 ۲-۴-۳. مذهبی

در نمونه‌هایی که اشتراکات مذهبی بین دو زبان فارسی و عربی مشاهده شده مترجم واژه را ترجمه کرده است؛ اما در نمونه‌ای که آشنایی بیشتر مخاطب را می‌طلبد به فرایند تلفیقی یعنی انتقال در ترجمه سپس توضیح در پاورقی پرداخته است که مترجم از روش‌های مناسبی برای ترجمه در این زمینه استفاده کرده است.

ظهر که از مدرسه برگشتم ببابام داشت سر حوض وضو می‌گرفت (آل‌احمد، ۱۳۷۱: ۲۵).

ترجمه: حين عدت من المدرسة في الظاهرية كان أبي يتوضأ على حافة البركة (علوب، ۱۹۹۳: ۱۰۸).

در این نمونه معادل مناسبی برای واژه مذهبی متن اصلی نوشته است.

مطبخ پر بود از دود و چشم‌های مادرم قرمز شده بود. مثل وقتی که از روضه برمی‌گشت (آل‌احمد، ۱۳۷۱: ۲۸).

ترجمه: كان المطبخ معبأ بالدخان وقد أحجوت عيناً أمي، كعهدني بما حين تعود من مجالس الروضة (علوب، ۱۹۹۳: ۱۱۳).

مترجم پس از انتقال واژه (الروضة) از زبان مبدأ به زبان مقصد به توضیح مجالس روضه در پاورقی پرداخته است و آن را مجالس عزای شیعه برای اهل بیت (ع) معرفی کرده است. در واقع وی روش تلفیقی را برای ترجمه انتخاب کرده است.

۵-۳. اشارات و حرکات حين سخن گفتن و عادات^۱

نیومارک در این باره می‌نویسد: «در(حرکت- گفتاری) و عادات، میان توصیف و کارکرد تفاوت وجود دارد هرجا که ضرورت داشته باشد، می‌توان برای موارد نامفهوم از این تفاوت استفاده کرد» (نیومارک، ۱۳۹۰: ۱۳۳).

رگ‌های گردن ببابام از طناب هم کلفت‌تر شده بود. جای ماندن نبود (آل‌احمد، ۱۳۷۱: ۳۰).

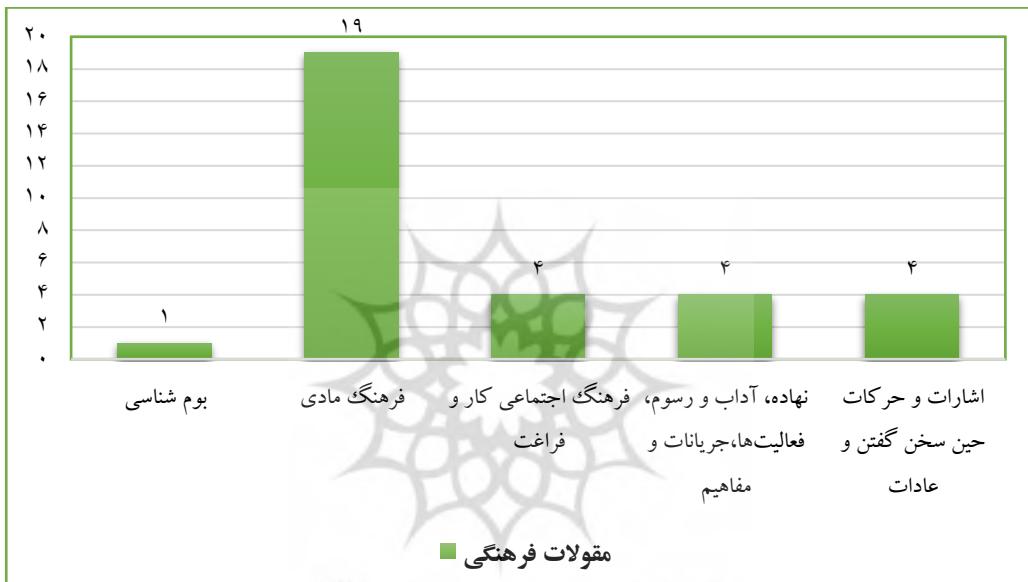
ترجمه: انتخفت أوداج أي وغدت أغلظ من الحال، لم يكن ثمة معنى للبقاء بالبيت (علوب، ۱۹۹۳: ۱۱۵).

سر و گوشی توی کوچه آب می‌داد (آل‌احمد، ۱۳۷۱: ۳۵).

ترجمه: كانت تتسلّق أخبار الحارة (علوب، ۱۹۹۳: ۱۲۱).

سر و گوش آب دادن مجاز «از راه استراق سمع خبردار شدن از مطلبی؛ از این سو آن سو خبر گرفتن» (انوری، ۱۳۸۲، ج ۵: ۴۰۹۴) و تسقّط الخبر و نخوه به معنای «خبر و امثال آن را اندک‌اندک به دست آورد» (انیس و همکاران، ۱۳۸۶، ج ۱: ۹۳۴) و در معجم اللغة العربية المعاصرة (مختار عمر و همکاران، ۲۰۰۸، ج ۱: ۱۰۷۸) معنای انتظار و رصد به معنای مزبور افروده شده است که معادل مناسبی نوشته شده است.

در این دو عبارت مترجم، معادل فرهنگی را برای ترجمه برگزیده است.

شکل ۱. نمودار. مجموع مقولات فرهنگی در کل داستان جشن فرخنده (منبع: یافته‌های تحقیق)

مجموع مقولات فرهنگی در کل داستان جشن فرخنده ۳۲ نمونه است که در نمودار نمایش داده شده است.

جدول ۱. تعداد راهکارهای ترجمه‌ای نیومارک در کل داستان جشن فرخنده (منبع: یافته‌های پژوهش)

راهکارهای ترجمه	بوم شناسی	فرهنگ مادی	فرهنگ اجتماعی کار و فراغت	نهاده، آداب و رسوم، فعالیت‌ها، جریانات و مفاهیم	بوم شناسی	تعداد کل
معادل فرهنگی	-	۹	۱	۱	۱	۱۵
معادل کارکردی	-	۲	-	۲	-	۴
جبران	-	-	۱	-	-	۱

۱	-	۱	-	-	-	روش تلفیقی

از هجده راهکار پیشنهادی نیومارک برای ترجمه مقولات فرهنگی در کل داستان، راهکارهای معادل فرهنگی با ۱۵، معادل کارکردی ۴ نمونه و روش جبران و تلفیقی، هر کدام تنها با یک نمونه در ترجمه عبدالوهاب محمود علوب از داستان جشن فرخنده نوشته جلال آل‌احمد قابل بررسی است. نکته قابل ذکر این است که نمی‌توان از معادل‌یابی اشتباه ۱۱ نمونه در ترجمه بعضی عناصر فرهنگی چشم پوشید.

۴. نتیجه‌گیری

ترجمه آثار جلال آل‌احمد به دلیل وجود واژه‌های عامیانه و فرهنگ بومی و همچنین اشاره‌های وی به اوضاع اجتماعی، سیاسی و فرهنگی آن دوران دشواری‌های فراوانی برای مترجم دارد. یافته‌های این پژوهش با توجه به نمونه‌های یافت شده از ترجمه عربی عبدالوهاب محمود علوب از داستان کوتاه «جشن فرخنده» و تطبیق آن با بخش‌هایی از نظریه نیومارک به این شرح است:

از راهکارهای پیشنهادی نیومارک در ترجمه مقولات فرهنگی، معادل فرهنگی از بسامد بالای در این ترجمه برخوردار است و از مقولات فرهنگی که توسط نیومارک معرفی شده، مقولات مادی (مواد غذایی، پوشان، مسکن و شهرها) بیشترین نمونه را در ترجمه یاد شده دارند.

نکته قابل ذکر این است که بعضی اصطلاحات و واژه‌های فرهنگی آثار آل‌احمد در گفتار محاوره‌ای عصر حاضر نیز کاربرد دارد و نمی‌توان از مشکلات ترجمه تنها به دلیل تغییر دوران چشم‌پوشی نمود؛ زیرا مترجم می‌توانست با معادل‌یابی بهتر و همچنین به کارگیری روش تلفیقی در ترجمه بعضی مقولات فرهنگی به جای نوشتمند متعادل‌های نادرست، ترجمه‌ای موفق‌تر ارائه دهد. با نوشتمند اضافات و توضیحات یا مقدمه و مونخره کوتاه درباره هر داستان و وقایع اجتماعی و فرهنگی آن، می‌توان بسیاری از مشکلات ترجمه این نوع متون را برطرف کرد.

منابع

- انوری، حسن (۱۳۸۲)، *فرهنگ بزرگ سخن، چ ۲، جلد ۳ و ۵*، تهران: سخن.
- انوری، حسن؛ احمدی گیوی، حسن (۱۳۹۰)، *دستور زبان فارسی، جلد ۲۱ و ۲۰*، ویرایش چهارم، تهران: فاطمی.
- انیس، ابراهیم؛ منتظر، عبدالحليم و الصوالحی، عطیه و خلف‌احمد، محمد (۱۳۸۶)، *فرهنگ المعجم الوسيط (عربی*

- فارسی)، مترجم: محمد بندرریگی، ج ۱ و ۲. تهران: اسلامی.
- اسماعیلی، سجاد و علی اصغر شهبازی (۱۴۰۱)، بررسی ترجمه عناصر فرهنگی داستان مدیر مدرسه با تکیه بر نظریه نیومارک، مجله کاوشنامه ادبیات طبیقی، دانشگاه رازی کرمانشاه، دوره سیزدهم، شماره ۳، پیاپی ۵۱.
- <https://doi.org/10.22126/jccl.2022.8001.2402>
- آل احمد، جلال (۱۳۴۳)، یک چاه و دو چاله و مثلاً شرح احوالات، ج ۱، تهران: رواق.
- آل احمد، جلال (۱۳۷۱)، پنج داستان، ج ۱، تهران: فردوس.
- حیدری، زهره؛ مرتضی قائمی و صدیقه زودرنج (۱۳۹۷)، برابرنهادهای عنصر فرهنگی پوشاك در قرآن کریم بر طبق نظریه نیومارک (مطالعه موردنی: پنج ترجمه فارسی قرآن کریم: آیتی، بهرام پور، فولادوند، مجتبی و مکارم شیرازی، مجله مطالعات ترجمه قرآن و حدیث، دوره پنجم، شماره ۹، ۱۰۶-۷۹).
- <http://dorl.net/dor/20.1001.1.24233757.1397.5.9.3.2>
- الدسوقي شتا، ابراهيم (۱۹۹۲)، المعجم الفارسي الكبير، المجلد الاول و الثاني، القاهرة: مكتبة مدبولى.
- ريعی، مرضیه، آل بویه لنگرودی، عبدالعلی و پاشازانوس، احمد (۱۳۹۸)، معادلیابی مقوله‌های فولکلور ایرانی: بررسی موردنی ترجمه عربی نون و القلم جلال آل احمد، مجله پژوهش‌های ترجمه در زبان و ادبیات عربی، دوره ۹، شماره ۲۰، ۵۸-۳۱.
- <https://doi.org/10.22054/rctall.2019.35084.1337>
- رحیمی خویگانی، محمد (۱۳۹۶). ترجمه عربی مقوله‌های فرهنگی داستان فارسی شکر است از محمدعلی جمالزاده براساس نظریه نیومارک، مجله پژوهش‌های ترجمه در زبان و ادبیات عربی، دوره هفتم، شماره هفده، ۱۷-۱۶.
- <https://doi.org/10.22054/rctall.2017.8330>
- رحیمی خویگانی، محمد (۱۳۹۸)، بررسی ترجمه کهن خطبه شقسقیه - تصحیح عزیزالله جوینی - از منظر الگوی نقد ترجمه نیومارک (۱۹۸۸). مجله مطالعات ترجمه قرآن و حدیث، دوره ۶، شماره ۱۲، ۸۹-۶۱.
- <http://dorl.net/dor/20.1001.1.24233757.1398.6.12.2.4>
- رسولی، حجت؛ رسول پور، علیرضا (۱۳۹۰)، بررسی و نقد ترجمه عربی داستان‌های کوتاه جلال آل احمد (نمونه موردنی «پستچی» و «گلدان چینی»)، مجله پژوهشنامه نقد ادب عربی، شماره ۲، ۵۴-۳۱.
- روشنفکر، کبری؛ نظری منظم، هادی و حیدری، احمد (۱۳۹۲)، چالش‌های ترجمه پذیری عناصر فرهنگی در رمان «اللص و الكلاب» نجیب محفوظ؛ مقایسه دو ترجمه با تکیه بر چارچوب نظری نیومارک، پژوهش‌های ترجمه در زبان و ادبیات عربی، دوره سوم، شماره ۸، ۲۴-۱۳.
- <https://doi.net/dor/20.1001.1.22519017.1392.3.8.1.2>
- شيخ‌رضایی، حسین (۱۳۸۱)، نقد و تحلیل و گراییده داستان‌های جلال آل احمد، ج ۱، تهران: روزگار.
- عبدالوهاب محمود، علوب (۱۹۹۳). القصة القصيرة و الحكاية في الأدب الفارسي، دراسة و نماذج، القاهرة: الهيئة العامة المصرية.
- عزیزخانی، فاطمه (۱۳۹۷)، بررسی چالش‌های ترجمه عناصر فرهنگی در ترجمه رمان زفاف المدق اثر نجیب محفوظ

بر اساس نظریه نیومارک، زبان و ادبیات عربی، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی.
 فرشیدوررد، خسرو (۱۳۸۲)، دستور مفصل امروز (بر پایه زبان‌شناسی جدید)، تهران: سخن.
 قربانی مادوانی، زهره (۱۳۹۸)، بررسی ترجمه ماجده عنانی از «نوون و القلم» جلال آلامحمد بر اساس نظریه تعادل
 اصطلاحی یکر، پژوهش‌های ترجمه در زبان و ادبیات عربی، سال نهم، شماره ۲۱، ۲۲۷-۲۰۳.
<https://doi.org/10.22054/rctall.2020.44166.1397>
 مختار عمر، احمد و همکاران (۲۰۰۸)، معجم اللغة العربية المعاصرة، ط ۱، القاهرة: عالم الكتب.
 معین، محمد (۱۳۸۶)، فرنگی معین، جلد ۱ و ۲، چ ۴، ادنا.
 مکاریک، ایرناریما (۱۳۸۵)، دانشنامه نظریه‌های ادبی معاصر، مترجم: مهران مهاجر و محمد نبوی، تهران: آگه.
 میرعبدیینی، حسن (۱۳۷۷)، صد سال داستان نویسی ایران، جلد ۱ و ۲، چ ۱، تهران: چشم.
 نقابی، عفت؛ تاج‌فیروزه، فاطمه (۱۳۹۷)، بررسی مؤلفه‌های زبان عامیانه در داستان‌های جلال آلامحمد. دو فصلنامه
 زبان و ادبیات فارسی، سال ۲۶، شماره ۸۴-۲۶۹. ۲۴۳-۲۶۹.
 نیومارک، پیتر (۱۳۹۰)، دوره آموزش فنون ترجمه، مترجم: منصور فهیم و سعید سبزیان مرادآبادی، چ ۳، تهران: رهنما.

References

- Al-e Ahmad, J. (1964). *One well, Two Holes, and a Description of the Situation, as an Example*. 1st Edition. Tehran: Ravagh Publications. (In Persian).
- Al-e Ahmad, J. (1992). *Five stories*. First edition. Tehran: Ferdows Publications. (In Persian).
- Aloob, A. M. (1993). *The short story and the tale in Persian literature, study and samples*. Cairo: General Egyptian Book Organization. (In Arabic).
- Anis, I. Montaser, A.H. ALsvalehi and A. and KHALAFAHMAD.M. (2003). *Al wasit dictionary*. Translated by; Mohamad Bandar Rigi. Vol 1&2. Tehran: Islami publications. (In Persian).
- Anvari, H. (2002). *Sokhan Great Dictionary*. 1st Edition. Tehran: Sokhan Publications. (In Persian).
- Anvari, H. Givi. A. H. (2011). *Persian Language Grammer*. 4th Edition. Tehran: Fatemi Publications. (In Persian).
- Azarnoosh, A. (2017). *Contemporary Arabic - Persian Ditionary*. 18th Edition. Tehran: Ney Publications. (In Persian).
- Al-Dasuqi SHeta, E. (1992). *Al- Mo'jam Al-farsi Al-kabir*. Vol I and II. Al-Qahira: Madboli. (In Arabic).
- Dehbozorgi, GH. H. (2008). *Contemporary Iranian literature with a Selection of poems and Stories*. Third edition. Zavar Publications. (In Persian).
- Azizkhani, F. (2018). *Challenges of translation cultural Elements of translating the Novel "Midaq Alley" by Nagib Mahfouz. A study Based on Nemark's Theory*. Arabic Language and Literature. Imam Khomeini University Faculty of Humanities. (In Persian).

- Ghorbanimadavani, Z. (2019). Examining Majedeh Anani's Translation of Jalal Al-Ahmad's "Nun and Al-Qalam" Based on Baker's Idiomatic *Equivalence Theory*. *translation Researches in The Arabic language and literature*. 9(21). 203-228. (In Persian).
- Ismaili, Sajjad and Ali-Asghar Shahbazi (2022), Investigating the Arabic translation of cultural elements in the story modir-e madrese based on Newmark's Theory. 3(51). 1-24. (In Persian).
- Heidari, Z. Ghaemi, M and Zoudranj, S. (2018). The equivalent of the cultural element of clothing in the Holy Quran based on nemark's theory (A case study of five Persian translations of Holy Quran: Ayati, Bahrampour, Fouladvand, Mojtabavi, and Makarem Shhrazi). *Quran Hadith Translation studies*. 5(9). 79-109. (In Persian).
- Makaryk, I. R. (2006). *Encyclopedia of Contemporary Literary Theory*. Translated by; Mohajer, M and Nabavi, M. Tehran: Agah Publications. (In Persian).
- Mirabedini, H. (1998). *One Hundred Years Story Telling in Iran*. 1st Edition.Tehran: Cheshmeh Publications. (In Persian).
- Mokhtar Omar, A. (2008). *Contemporary Arabic Dictionary*. 1st Edition. Cairo: Alam Al-Kotob. (In Arabic)
- Mo'in, M. (2007). *Mo'in Dictionary*. Forth edition. Vol I and II. Adena. (In Persian).
- Neghabi, E. Tajfiroozeh. F. (2018). Study of the Components of slang in the stories of Jalal Al-e Ahmad. *Half-yearly Persian language and Literature*. 26(84). 243-269. (In Persian).
- Newmark, P. (2011). *A Textbook of Translation, Training Course*. Translation: Mansour Fahim and Saeed Sabzian.Third edition. Tehran: Rahnama Publications. (In Persian)
- Rabiei, M. Alebooye Langerodi, and Pashazanos. A. (2019). Finding Equivalences for Iranian Folklore Categories: A Case study of the Arabic Translation of the "Noon Val-galam" by Jalal Al-Ahmad. *Translation Researches in Arabic language and Literature*. 9(20). 31-58. (In Persian).
- Rahimi Khoigani, M. (2017). Arabic Translation of Cultural Categories in Mohammad Ali Jamalzadeh's story:" Persian is Sugar ". *Translation Researches in Arabic Language and Literature*. 7(17). 125-148. (In Persian).
- Rahimi KHOIGANI, M. (2020). A Study of the Ancient Translation of the Shaqshaqiyya Sermon - Edited by Azizullah Jovini - From the perspective of Newmark translation critique model. *Translation Studies of Quran and Hadith*. 6(12). 61-98. (In Persian).
- Rasooli, H. Rasoolpur. A. R. (2011). Review and Critique of the Arabic Translation of Jalal Al-e Ahmad short stories. Cas Study of a postman and a Porcelain vase. *Jurnal of Arabic Literature Criticism*. 6(60). 31-54. (In Persian).
- Roshanfekr, K. Nazari monazam, H. and Heydari, A. (2013). The Challenges of Translating Cultural Elements in the Novel "Thief and the Dogs" Nagib Mahfouz: comparison of two translation, with Emphasis on Nemark Theorectical Framework. *Translation Studies in Arabic Language and Literature*. 3(8). 13-24. (In Persian).
- Sheykhhrezaei, H. (2002). *Review, analysis and excerpt of stories*. 1st Edition. Roozegar. (In Persian).

دراسة العناصر الثقافية في الترجمة العربية للقصة القصيرة حفل فرختنده من «جلال آل احمد» في إطار نظرية نيومارك

زهراء هادوي خليل آباد^١ | علي بشيري^٢

١. الطالبة، في قسم اللغة العربية وآدابها، كلية الأدب واللغات الأجنبية، جامعة كاشان، أصفهان، إيران، العنوان الإلكتروني: zhadvi197@gmail.com
٢. الكاتب المسؤول، أستاذ مساعد في قسم اللغة العربية وآدابها، كلية الأدب واللغات الأجنبية، جامعة كاشان، أصفهان، إيران، العنوان الإلكتروني:
A.Bashiri@kashanu.ac.ir

معلومات المقال

تتطلب ترجمة النصوص التي فيها مفردات ومصطلحات عامة وقضايا ثقافية، واجتماعية وما إلى ذلك، ثقافة المترجم وعييه الكبارين؛ إذ إن ترجمة هذه النصوص تواجه تحديات. من خلال نقد مثل هذه الترجمات، يمكن حل بعض مشاكل ترجمة هذه النصوص. هذا المقال، يعالج الترجمة العربية للقصة القصيرة «حفل فرختنده» من مجموعة «خمس قصص» من «جلال آل احمد» بمنهج وصفي - تحليلي في إطار نظرية نيومارك. هناك ١٨ طرق يقترحها نيومارك لترجمة العناصر الثقافية، نجد للمرادف الفقهي أكبر معدل التكرار بين هذه الطرق ومن الفئات الثقافية في النظرية المذكورة، أكثر الأمثلة للثقافة المادية في هذه الترجمة. اقترح هذا البحث في بعض الأحيان ترجمة في ضوء نظرية نيومارك عند وجود الأخطاء من قبل المترجم. تعرّض نتائج البحث باستخدام الجدول والرسم البياني.

نوع المقال: مقالة محكمة

الوصول: ١٤٤٥/٠٦/٢٢

التتحقق والمراجعة: ١٤٤٥/٠٩/٢٨

القوول: ١٤٤٥/١٠/٠٨

الكلمات الدلالية:

القصة القصيرة،
جلال آل احمد،
نظرية نيومارك،
الفئات الثقافية،
جيشن فرختنده.

الإحالة: هادوي خليل آباد، زهراء بشيري، علي (١٤٤٦). دراسة العناصر الثقافية في الترجمة العربية للقصة القصيرة حفل فرختنده من «جلال آل احمد» في إطار نظرية نيومارك. مُجَوَّبُ فِي الْأَدَبِ الْعَارِفِ، ١٥ (١)، ١٢٩-١٤٧.

© الكتاب.

النشر: جامعة رازى

DOI: 10.22126/jccl.2024.9941.2560